

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK

JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Ústí nad Labem rozhodl v senátě složeném z předsedy Ing. Mgr. Martina Jakuba Bruse a soudců JUDr. Jiřího Derfla a JUDr. Martiny Vernerové ve věci

žalobce: **B. M.**, narozen X,
bytem X,
zastoupen JUDr. Radkem Bechyněm, advokátem,
sídlem Legerova 148, 280 02 Kolín,

proti
žalovanému: **Krajský úřad Ústeckého kraje**,
sídlem Velká Hradební 3118/48, 400 02 Ústí nad Labem,

o žalobě proti rozhodnutí žalovaného ze dne 1. 10. 2020, č. j. KUUK/147696/2020/DS/Váv,

takto:

I. Žaloba se zamítá.

II. Žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení.

Odůvodnění:

1. Žalobce se žalobou podanou v zákonem stanovené lhůtě prostřednictvím svého právního zástupce domáhal zrušení rozhodnutí žalovaného Krajského úřadu Ústeckého kraje, odboru dopravy a silničního hospodářství, ze dne 1. 10. 2020, č. j. KUUK/147696/2020/DS/Váv, kterým bylo zamítnuto jeho odvolání a potvrzeno rozhodnutí Magistrátu města Ústí nad Labem, správního odboru, (dále jen „magistrát“) ze dne 5. 2. 2020, č. j. MMUL/SPO/RŘ/105573/2019/ZuP, kterým byly jako nedůvodné Shodu s prvopisem potvrzuje G. Z.

zamítnuty námitky žalobce proti záznamu dvanácti bodů v registru řidičů a provedení záznam dvanácti bodů byl potvrzen. Žalobce se současně v žalobě domáhal toho, aby soud uložil žalovanému povinnost nahradit žalobci náklady řízení.

Žaloba

2. V podané žalobě žalobce namítal, že žalovaný zcela ignoroval předložené důkazní prostředky a návrhy. V souvislosti s tím pak žalobce poukázal na příložené rozhodnutí Městského úřadu Hlučín ze dne 6. 1. 2020, č. j. HLUC/00590/2020/OD/Vo, či rozhodnutí Městského úřadu Černošice č. j. MUCE 20786/2019 SO, vydaná ve shodných či obdobných věcech, z nichž vyplývá ustálená praxe správního orgánu, kdy se správní orgán na základě podaného odvolání zabýval způsobilostí jednotlivých rozhodnutí pro provedení záznamu bodů v bodovém hodnocení řidiče. Obdobný postup podle žalobce vyplývá i z rozhodnutí dalších správních orgánů, konkrétně rozhodnutí Krajského úřadu Jihočeského kraje ze dne 13. 2. 2020, č. j. KUJCK-24343/2020, či rozhodnutí Magistrátu města Kladna č. j. ŘP/741/19-16/Ka (pozn. soudu – žalobce ohledně všech uvedených rozhodnutí v žalobě ani neuvedl správní orgán, který je vydal; soud proto v tomto směru vycházel z rozhodnutí příložených k žalobě). Žalobce zdůraznil zásadu legitimního očekávání, podle které by správní orgány měly ve věcech se shodnými nebo obdobnými znaky postupovat a rozhodovat shodně. Pokud jeden správní orgán rozhoduje uvedeným způsobem, nepovažuje žalobce za správné, aby totožný správní orgán v jiné místní působnosti rozhodoval a postupoval zcela odlišně, neboť by byla jednoznačně narušena rovnost účastníků před zákonem, a to pouze na základě místní příslušnosti.
3. Žalobce dále uvedl, že ve svém odvolání namítl nezpůsobilost jednotlivých podkladů pro záznam bodů do bodového hodnocení s tím, že oznámení o spáchání přestupku nemohou být dostatečným důkazem a musejí být vždy porovnána s předmětným rozhodnutím o přestupku, aby byla vyloučena možná chyba lidského faktoru či zvláště orgánu veřejné moci. K tomu měl žalovaný uvést, že podklady pro záznam posuzovat nemůže, posuzuje pouze oznámení od věcně příslušných oddělení policie. Žalobce zdůraznil, že i přes specifickou povahu řízení lze rozhodnutí vydat v souladu se všemi požadavky zákona tak, aby obsahovalo údaje o osobě přestupce, místu a době spáchání přestupku a aby z něj bylo zcela zřejmé, o jaký přestupek se mělo jednat, podle jakého ustanovení zákona byl přestupek kvalifikován a jaká zákonem stanovená povinnost byla porušena. Na podporu své argumentace žalobce předložil kopie rozhodnutí v blokových řízeních – blok série HG/2014, č. G 1498901, a blok série GF/2013, č. F 0832677, která podle rozsudku Nejvyššího správního soudu dostatečně neindividualizují skutek. Poukázal také na rozhodnutí v blokovém řízení – blok série FC/2013, č. C 1404971, ze kterého je zřejmé, že veškeré zákonem stanovené požadavky byly dodrženy. Žalobce nesouhlasil s argumentem, že v rámci blokového řízení přestupce svým podpisem uděluje souhlas s tímto druhem projednání a správností takového rozhodnutí, neboť není možné, aby za správnost rozhodnutí odpovídal přestupce.
4. K pokutovým blokům ze dne 2. 10. 2017, 5. 2. 2018, 9. 8. 2018 a 14. 7. 2019 pak žalobce namítl, že v nich není přesně zjištěna osoba přestupce, neboť údaje jsou částečně nečitelné a nejsou zde přesně vypsány požadované údaje, například rodné číslo a datum narození. Nedostačující je dle popisu rovněž ověření totožnosti. Dále v nich není přesně a přezkoumatelným způsobem uvedena doba spáchání přestupku, údaje o datu a čase spáchání přestupku nejsou uvedeny, jsou vlivem zápisu nečitelné, nejsou uvedeny kompletně. Jednoznačně stanoveno není ani místo spáchání přestupku, kdy údaj o místě Shodu s prvopisem potvrzuje G. Z.

neobsahuje veškeré údaje potřebné pro přesné stanovení místa. Název obce i název ulice, kde mělo k přestupku dojít, není uveden úplně, resp. je uveden v nesrozumitelné zkratce. Z popisu přestupkového jednání nevyplývá jednoznačná skutková podstata popsaného jednání ani její jednoznačné propojení s povinností stanovenou zákonem, jež měla být porušena. To platí i pro právní kvalifikaci této povinnosti, zapsanou ve zkratkovitém zápisu, kdy z tohoto není zjevné, o jakou konkrétní právní normu se v tomto případě jedná, když ze zápisu sice vyplývá porušení určitého ustanovení zákona, ovšem již ne jakého bodu či písmena atd. To samé neuvedení celé právní normy je namítáno i u právní kvalifikace přestupku, kdy tento údaj je kromě toho také částečně nečitelný. V pokutových blocích není přezkoumatelným způsobem uvedeno, zda bylo přestupkové jednání spácháno úmyslně, či z nedbalosti. Není z nich zcela zřetelná výše uložené sankce. Jednoznačně není zaznamenáno ani místo, kde byla napadená rozhodnutí vydána. Není přezkoumatelné, zda jsou uvedeny veškeré požadované údaje o oprávněné osobě, která měla rozhodnutí vydat, a to včetně podpisu této oprávněné osoby. Rovněž data vyhotovení a převzetí rozhodnutí účastníkem jsou uvedena tak, že znemožňují přezkoumatelnost daného rozhodnutí. Z rozhodnutí není zřetelný podpis účastníka, kdy tento prokazuje souhlas s projednáním přestupku v blokovém řízení.

5. Žalobce uzavřel, že přestupky nejsou jako konkrétní a individualizované jednání vůbec vymezeny, pokutové bloky tak nejsou způsobilé být podkladem pro záznam bodů do registru řidičů.

Vyjádření žalovaného k žalobě

6. Žalovaný k výzvě soudu předložil správní spis a písemné vyjádření k žalobě a navrhl, aby soud žalobu zamítl pro nedůvodnost. Popsal, že magistrát při svém rozhodování vycházel nejen z oznámení o přestupcích, ale i z pokutových bloků či příkazů na místě, které shledal být způsobilými pro zápis bodů do bodového hodnocení řidiče. Žalobce podle žalovaného ve správním řízení předložil vždy pouze obecné námitky, přičemž totéž platí i u vymezení žalobních bodů. Důsledkem toho je větší obecnost i odůvodnění napadeného rozhodnutí, přičemž žalovaný odkázal i na judikaturu v něm citovanou. Napadené rozhodnutí podle žalovaného nijak nevybočuje z ustálené právní praxe, popsána v něm je i judikatura, ze které žalovaný vycházel. Pokud žalobce k předloženým rozhodnutím neuvedl žádné konkrétní námitky a vady řízení v jejich vztahu k projednávané věci, žalovaný nemohl a ani neměl povinnost na ně reagovat. Ke každému sporovanému pokutovému bloku se žalovaný vyjádřil a uzavřel, že všechny podklady pro záznam bodů v registru řidičů, tj. oznámení a blokové pokuty, byly způsobilé pro záznam bodů, přičemž počet připsaných bodů odpovídal příloze k zákonu č. 361/2000 Sb., o provozu na pozemních komunikacích a o změnách některých zákonů, ve znění pozdějších zákonů (dále jen „zákon o silničním provozu“). Dodal, že postup žalobce, který mechanicky napadá veškeré „kolonky“ předtištěného vzoru Ministerstva financí vytváří pochybnosti o tom, zda právní zástupce žalobce sporované pokutové bloky vůbec viděl. Námitky uplatněné ve správním řízení i žalobě podle žalovaného vykazují známky účelovosti a obstrukčních taktik, a je tedy otázkou, zda zvolení právního zástupce žalobce, jehož činnost je správním orgánům i soudům dobře známa a který nevykonává svou funkci řádně a vytváří obstrukce, není úkonem absolutně neplatným z důvodu zákazu zneužití práva.

Posouzení věci soudem

Shodu s prvopisem potvrzuje G. Z.

7. O žalobě soud rozhodl v souladu s § 51 odst. 1 zákona č. 150/2002 Sb., soudní řád správní, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „s. ř. s.“) bez jednání, neboť žalobce s tímto postupem výslovně souhlasil a žalovaný soudu do dvou týdnů od doručení příslušné výzvy nesdělil svůj nesouhlas s takovýmto projednáním, ačkoli byl ve výzvě výslovně poučen, že nevyjádří-li se v dané lhůtě, má se za to, že souhlas s rozhodnutím bez jednání byl udělen.
8. Napadené rozhodnutí žalovaného soud přezkoumal v řízení podle části třetí hlavy druhé prvního dílu s. ř. s., který vychází z dispoziční zásady vyjádřené v § 71 odst. 1 písm. c), písm. d), odst. 2 větě druhé a třetí a v § 75 odst. 2 větě první s. ř. s. Z této zásady vyplývá, že soud přezkoumává zákonnost rozhodnutí správního orgánu pouze v rozsahu, který žalobce uplatnil v žalobě nebo během dvouměsíční lhůty po oznámení napadeného rozhodnutí ve smyslu § 72 odst. 1 věty první s. ř. s. Povinností žalobce je proto tvrdit, že rozhodnutí správního orgánu nebo jeho část odporuje konkrétnímu zákonnému ustanovení, a toto tvrzení zdůvodnit. Nad rámec žalobních bodů musí soud přihlídnout toliko k vadám napadeného rozhodnutí, k nimž je nutno přihlížet bez návrhu nebo které vyvolávají nicotnost napadeného rozhodnutí podle § 76 odst. 2 s. ř. s. Takové nedostatky však v projednávané věci nebyly zjištěny.
9. Z obsahu správního spisu soud zjistil následující skutečnosti podstatné pro rozhodnutí o žalobě. Přípisem ze dne 23. 7. 2019, č. j. MMUL/SPO/RŘ/106464/2019/ZuP-6, oznámil magistrát žalobci, že ke dni 14. 7. 2019 dosáhl celkového počtu dvanácti bodů v bodovém hodnocení, a vyzval jej k odevzdání řidičského průkazu. Dne 26. 7. 2019 podal žalobce zastoupený svým právním zástupcem včasné námitky, ve kterých nesouhlasil s veškerými provedenými záznamy bodů a navrhl, aby byla přezkoumána způsobilost rozhodnutí o přestupcích jakožto podkladů pro záznam bodů do bodového hodnocení řidiče. Magistrát si následně obstaral kopie pokutových bloků vydaných v přestupkových řízeních ve dnech 2. 10. 2017, 5. 2. 2018, 9. 8. 2018 a 14. 7. 2019.
10. Sporovanými podklady pro záznam bodů do registru řidičů byly všechny čtyři pokutové bloky, na základě kterých byla vyhotovena jednotlivá oznámení o spáchání přestupku. Z bloku na pokutu na místě zaplacenou ze dne 2. 10. 2017, série AC/2017, č. C 0307952, na částku 100 Kč, vyplynulo, že žalobce jako řidič motorového vozidla reg. značky X dne 2. 10. 2017 v 10:10 hod. v Ústí nad Labem, v ulici Družstevní, nebyl připoután bezpečnostním pásem, čímž se dopustil přestupku dle § 125c odst. 1 písm. k) téhož zákona. V pokutovém bloku je jeho jednání popsáno slovy: „*Výše jmenovaný řidič, OA RZ X nebyl za jízdy připoután bezp. pásem.*“.
11. Z bloku na pokutu na místě nezaplacenou ze dne 5. 2. 2018, série AB/2017, č. B 0567276, na částku 2 500 Kč, vyplynulo, že žalobce jako řidič motorového vozidla reg. značky X dne 5. 2. 2018 v 19:05 hod. v Ústí nad Labem, v ulici Střelecká u muzea civilní obrany, řídil motorové vozidlo, jemuž byla naměřena nejmenší skutečná rychlost jízdy 82 km/h, ačkoli je v daném úseku povolena rychlost jízdy 50 km/h, čímž porušil § 18 odst. 4 zákona o silničním provozu a dopustil se přestupku dle § 125c odst. 1 písm. f) bodu 3. téhož zákona. V pokutovém bloku je jeho jednání popsáno slovy: „*Rychlost v obci 50/85/82 ust. § 18/4 z. č. 361/2000 Sb. X.*“.
12. Z bloku na pokutu na místě zaplacenou ze dne 9. 8. 2018, série AC/2017, č. C 0224082, na částku 200 Kč, vyplynulo, že žalobce jako řidič motorového vozidla reg. značky X dne 9. 8. 2018 v 20:10 hod. v Ústí nad Labem, v ulici Žižkova, nebyl připoután bezpečnostním pásem, čímž porušil § 6 odst. 1 písm. a) zákona o silničním provozu a dopustil se přestupku dle § 125c odst. 1 písm. k) téhož zákona. V pokutovém bloku je jeho jednání popsáno Shodu s prvopisem potvrzuje G. Z.

slovy: „Řidič nebyl za jízdy připoután bezpečnostním pásem a porušil tak ust. § 6/1a z. č. 361/2000 Sb., RZ: X.“.

13. Z bloku na pokutu na místě nezaplacenou ze dne 14. 7. 2019, série AB/2017, č. B 0604297, na částku 2 000 Kč, vyplynulo, že žalobce jako řidič motorového vozidla Ford Mondeo reg. značky X dne 14. 7. 2019 v 14:33 hod. v Teplicích, sil. I/13 směr Teplice – Bílina u obce Chotějovice, řídil motorové vozidlo, jemuž byla naměřena nejmenší skutečná rychlost jízdy 132 km/h, ačkoli je v daném úseku povolena rychlost jízdy 90 km/h, čímž porušil § 18 odst. 3 zákona o silničním provozu a dopustil se přestupku dle § 125c odst. 1 písm. f) bodu 3. téhož zákona. V pokutovém bloku je jeho jednání popsáno slovy: „Řidič překročil maximální dovolenou rychlost mimo obec. 90/136/132 RZ: X Ford Mondeo“.
14. Údaje zanesené v pokutových blocích se shodují s oznámeními o spáchání přestupku.
15. Žalobci bylo umožněno seznámit se s podklady pro vydání rozhodnutí. Před vydáním prvostupňového rozhodnutí se žalobce vyjádřil v podání ze dne 3. 2. 2020, toto vyjádření však bylo zcela obecné bez vztahu ke konkrétním blokům na pokutu, jejichž kopie magistrát opatřil, vyjma bloku na pokutu ze dne 2. 10. 2017, ve kterém podle žalobce nebyl uveden název obce, kde mělo dojít ke spáchání přestupku a dále ani právní kvalifikace povinnosti, která měla být jednáním žalobce porušena. Magistrát poté rozhodnutím ze dne 5. 2. 2020, č. j. MMUL/SPO/RŘ/105573/2019/ZuP, podle § 123f odst. 3 zákona o silničním provozu zamítl námitky žalobce jako neodůvodněné a potvrdil záznam dvanácti bodů v evidenční kartě řidiče provedený ke dni 14. 7. 2019. Proti tomuto rozhodnutí podal žalobce dne 10. 3. 2020 včasné blanketní odvolání, které na výzvu doplnil podáním ze dne 27. 4. 2020. To ve vztahu ke sporovaným pokutovým blokům obsahuje tytéž námitky, jaké žalobce později uvedl žalobě a které soud shrnul v bodě 4 odůvodnění tohoto rozsudku. Pro úplnost soud dodává, že v rámci správního řízení nebyla žalobcem nikdy namítána ani předložena rozhodnutí správních orgánů, která byla předložena spolu se žalobou soudu a jsou zmíněna v bodě 2 odůvodnění tohoto rozsudku. O tomto odvolání žalovaný rozhodl žalobou napadeným rozhodnutím.
16. Na tomto místě soud předesílá, že po přezkoumání skutkového a právního stavu a po prostudování obsahu předloženého správního spisu dospěl k závěru, že žaloba není důvodná.
17. V první řadě soud shledal nedůvodnost námítky, podle které měl žalovaný zcela ignorovat předložené důkazní prostředky a návrhy. V celém správním řízení totiž žalobce žádné důkazy nepředložil. Rozhodnutí správních orgánů namítaná v bodě 2 odůvodnění tohoto rozsudku ve správním řízení předložena ani namítána nebyla. Naopak magistrátem byly vyžádány a posouzeny podklady pro záznam bodů do registru řidičů, konkrétně čtyři pokutové bloky, na základě kterých byla vyhotovena jednotlivá oznámení o spáchání přestupku, přičemž tyto byly shledány způsobilými pro provedení záznam bodů. Žalovaný se s takovýmto postupem a posouzením věci v napadeném rozhodnutí ztotožnil. Uvedený postup soud shledává zcela v souladu s judikaturou správních soudů. Žalobce přesto v žalobě zcela nepřiléhavě a v rozporu s průběhem správního řízení namítal, že posuzována byla pouze oznámení o spáchání přestupků. Takováto námitka je rovněž nedůvodná.
18. Soud dále považuje za vhodné připomenout, že z charakteru řízení o námitkách vyplývá zásadní rozdíl mezi tímto řízením a řízeními o přestupcích, na základě kterých se body do registru řidičů zaznamenávají. V řízení o jednotlivých přestupcích proti bezpečnosti silničního provozu je projednáváno, zda se stal skutek definovaný zákonem o přestupcích Shodu s prvopisem potvrzuje G. Z.

či v jiném právním předpisu jako přestupek a zda byl řidič obviněn z jeho spáchání jeho pachatelem, případně další okolnosti související s naplněním skutkové podstaty přestupku. V řízení o námitkách proti provedení záznamu bodů v registru řidičů je předmětem řízení posouzení, zda byl záznam bodů v registru řidičů proveden v souladu se zákonem, tj. zda podkladem pro záznam bylo pravomocné rozhodnutí, zda počet zaznamenaných bodů odpovídá spáchanému přestupku atd. Předmětu řízení pak odpovídá i výrok rozhodnutí a jeho odůvodnění. Z těchto skutečností je třeba vycházet při podání opravných prostředků, jsou-li zákonem připuštěny. Jak uvedl Nejvyšší správní soud v rozsudku ze dne 6. 8. 2009, č. j. 9 As 96/2008-44, v námitkách proti provedení záznamu bodů v registru řidičů lze z povahy věci uplatňovat námitky v tom smyslu, že řidič žádný přestupek vůbec nespáchal, přesto mu byly v registru řidičů zaznamenány body, příp. že ke spáchání přestupku z jeho strany sice došlo, nicméně byl mu zaznamenán nesprávný (vyšší) počet bodů.

19. V případě námitek proti zaznamenání bodů může být zkoumáno pouze to, zda byl záznam proveden v souladu se způsobilým podkladem a zda počet připsaných bodů odpovídá bodovému ohodnocení stanovenému v zákoně. Co se však týče samotného aktu, na jehož základě byl záznam proveden, platí pro něj presumpce správnosti a není na odvolací instanci, resp. soudu, aby se zabývaly jeho zákonností a správností. Pouze v případě, že by tento akt byl zákonem předepsaným způsobem zrušen, musel by správní orgán body z registru odstranit, což by se mělo podle § 156 správního řádu stát usnesením vydaným ex officio (srov. rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 21. 3. 2012, č. j. 5 As 118/2011-103).
20. Právě z výše citovaných úvah vycházel soud při hodnocení dalších žalobních námitek. Soud zdůrazňuje, že řidič je v námitkovém řízení povinen konkrétním způsobem zpochybnit oznámení policie o uložení pokuty v blokovém řízení, tedy uvést, proč je toto oznámení vadné či neúplné, nebo že a v čem se odchyluje od údajů uvedených v pokutovém bloku (srov. rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 26. 7. 2017, č. j. 6 As 245/2016-44).
21. Z obsahu žaloby však bylo zcela zjevné, že se jedná o šablonovitou žalobu, a to zejména proto, že žalobce proti každému ze čtyř pokutových bloků podal zcela totožné námitky, když text žaloby s námitkami proti obsahu pokutových bloků byl v bodě c) vždy u každého z nich celý překopírován, aniž by individuálně reflektoval obsah jednotlivých pokutových bloků.
22. Soud tedy námitky žalobce porovnal s jednotlivými pokutovými bloky, byť pouze v míře obecnosti korespondující s obecností žalobních tvrzení. Dospěl přitom k závěru, že ve všech sporovaných blocích na pokutu je jako přestupce dostatečným způsobem identifikován žalobce, a to jménem a příjmením, datem narození, adresou pobytu a číslem občanského průkazu, v případě přestupků ze dne 14. 7. 2019 a 5. 2. 2018 i číslem řidičského průkazu. Ve všech blocích je zcela přehledně uveden jak den, tak přesný čas spáchání přestupků, včetně místa spáchání vyznačeného ulicemi nebo jiným přesným popisem místa. Z popisu skutku je rovněž nepochybné, jaké jednání je žalobci kladeno za vinu. Stran právní kvalifikace nelze přisvědčit žalobci, že by byla uvedena zkratkovitě, neboť ve všech případech jsou uvedena zákonná ustanovení ve formě §/odstavec a písmeno, příp. i bod konkrétního zákona, což je i dle ustálené judikatury správních soudů zcela dostačující vymezení. S výjimkou bloku ze dne 2. 10. 2017 je vždy obdobným způsobem uvedeno i zákonné ustanovení upravující povinnost, která byla porušena. V případě zmíněného bloku tomu tak není, jinak je z něj však zcela zřejmé, jaká povinnost porušena byla (řidič

Shodu s prvopisem potvrzuje G. Z.

nebyl připoután bezpečnostním pásem), a je v něm uvedeno, že se dopustil přestupku dle § 125c odst. 1 písm. k) zákona o silničním provozu. Takovýto formální nedostatek bloku na pokutu nijak nezakládá jeho nezpůsobilost být podkladem pro záznam bodů, neboť neuvedení tohoto zákonného ustanovení nesměruje ke zpochybnění skutečnosti, zda se žalobce dopustil přestupku, za který se zaznamenávají body v bodovém hodnocení řidiče.

23. Ve všech sporovaných blocích je dále vždy vyznačena forma zavinění, kdy ta nehodící je přeškrtnuta. Rovněž námitka, že není zřetelná výše uložené sankce a není možné ověřit, zda koresponduje číselný a slovní tvar sankce, je zcela v rozporu se skutečností. V pokutových blocích jsou čitelně napsány výše sankcí, které přesně korespondují i se slovním vyjádřením částky. Konečně všechny bloky obsahují místo a čas vydání rozhodnutí a osobu, která je vydala, jež je označena jménem či služebním identifikačním číslem, a v neposlední řadě jsou všechny pokutové bloky podepsány přestupcem. Obsah všech bloků na pokutu odpovídá skutečností uvedeným v oznámeních o uložení pokuty v blokovém řízení.
24. Ačkoli žalobce namítal rovněž nečitelnost v blocích vyplněných údajů, soud se přesvědčil, že vyplněné údaje jsou ve všech případech bez potíží čitelné a kolonky jsou vyplněny tak, že obsahují veškeré potřebné údaje k dostatečné individualizaci skutku. Soud tedy prostudoval příslušné pokutové bloky a shledal, že je v nich uveden zcela výstižný slovní popis přestupkového jednání a dále zejména údaj o tom, podle jakého ustanovení byl jím spáchaný přestupek kvalifikován. Přestupkové jednání žalobce bylo ve všech pokutových blocích identifikováno natolik přesně, že umožnilo podřazení těchto jednání pod příslušnou položku přílohy k zákonu o silničním provozu, a tedy i provedení záznamu bodů do registru řidičů.
25. Žalobce dále v žalobě zpochybňoval argument, že přestupce svým podpisem na pokutovém bloku dal souhlas s projednáním věci v blokovém řízení a správností takového rozhodnutí, neboť podle žalobce není možné, aby za správnost rozhodnutí odpovídal přestupce, od kterého nelze očekávat takovou znalost práva, aby mohl správnost rozhodnutí posoudit a případně žádat nápravu. K této námitce soud odkazuje na konstantní judikaturu Nejvyššího správního soudu, podle které *„udělením souhlasu s projednáním skutků v blokovém řízení, jehož udělení žalobce nezpochybňuje, v souladu se zásadou vigilantibus iura žalobce převzal odpovědnost za skutečnost, že údaje uvedené na příslušných pokutových blocích souhlasí se zjištěným skutkovým stavem, že tento skutkový stav byl zjištěn úplně a zejména že zjištěnému skutkovému stavu odpovídá právní kvalifikace přestupkového jednání, za které byla žalobci udělena pokuta v blokovém řízení a uvedena na pokutových blocích (porušení § 6 odst. 1 písm. a) zákona o silničním provozu). Svůj souhlas žalobce stvrdil podpisem. Udělením souhlasu jako podmínky sine qua non k nabytí právní moci pokutového bloku tak žalobce rovněž vědomě vstoupil do režimu omezeného přezkumu pravomocného pokutového bloku jako rozhodnutí vydaného ve specifickém zkráceném řízení a následně nadaného presumpcí správnosti. Pokud měl žalobce jakékoli pochybnosti během projednání obou přestupků na místě, ... neměl projevit souhlas s blokovým řízením a údaji zaznamenanými v pokutovém bloku a měl využít svého práva na zahájení běžného řízení o přestupcích. Jestliže nyní žalobce nesouhlasí se skutkovými závěry a právním posouzením obsaženým v pokutových blocích a dovolává se jejich změny v důsledku dodatečného doložení důkazů, nelze tyto skutečnosti úspěšně uplatňovat v řízení o námitkách s provedeným záznamem bodů v registru řidičů, neboť směřují proti pravomocným rozhodnutím vydaným jiným (přestupkovým) orgánem v jiném (blokovém) řízení; tato dodatečná tvrzení by bylo lze uplatnit toliko v opravných prostředcích směřovaných přímo proti rozhodnutím vydaným v blokovém řízení, jakkoli je tato možnost z povahy Shodu s prvopisem potvrzuje G. Z.*

rozhodování v blokovém řízení velmi limitovaná. Tak jako tak, orgánu příslušnému k řízení o námitkách proti záznamu bodů do registru řidičů nepřísluší přezkum skutkového stavu a právní kvalifikace rozhodnutí vydaného v blokovém řízení či jeho případná změna“ (srov. rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 4. 12. 2013, č. j. 6 As 67/2013-16).

26. Soud uzavírá, že záznamy bodů žalobce v registru řidičů byly provedeny v souladu s příslušnými právními předpisy na základě pravomocných rozhodnutí o přestupcích žalobce, která jsou způsobilým podkladem pro záznam bodů. Žalobu soud vyhodnotil v mezích žalobních bodů jako zcela nedůvodnou, a proto ji podle § 78 odst. 7 s. ř. s. zamítl.
27. O náhradě nákladů řízení rozhodl soud podle § 60 odst. 1 věty první s. ř. s. Žalobce neměl ve věci úspěch a žalovanému nad rámec běžné úřední činnosti žádné náklady nevznikly, proto soud vyslovil, že žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení.

Poučení:

Proti tomuto rozhodnutí lze podat **kasační stížnost** ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává ve dvou (více) vyhotoveních u Nejvyššího správního soudu, se sídlem Moravské náměstí 6, Brno. O kasační stížnosti rozhoduje Nejvyšší správní soud.

Lhůta pro podání kasační stížnosti končí uplynutím dne, který se svým označením shoduje se dnem, který určil počátek lhůty (den doručení rozhodnutí). Připadne-li poslední den lhůty na sobotu, neděli nebo svátek, je posledním dnem lhůty nejblíže následující pracovní den. Zmeškání lhůty k podání kasační stížnosti nelze prominout.

Kasační stížnost lze podat pouze z důvodů uvedených v § 103 odst. 1 s. ř. s. a kromě obecných náležitostí podání musí obsahovat označení rozhodnutí, proti němuž směřuje, v jakém rozsahu a z jakých důvodů jej stěžovatel napadá, a údaj o tom, kdy mu bylo rozhodnutí doručeno.

V řízení o kasační stížnosti **musí** být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

Soudní poplatek za kasační stížnost vybírá Nejvyšší správní soud. Variabilní symbol pro zaplacení soudního poplatku na účet Nejvyššího správního soudu lze získat na jeho internetových stránkách: www.nssoud.cz.

Ústí nad Labem 15. prosince 2021

Ing. Mgr. Martin Jakub Brus, v. r.
předseda senátu

Shodu s prvopisem potvrzuje G. Z.